Bir de, bazı suçlar var ki bu Terörle Mücadele Kanunu kapsamında -zaten, Ceza Kanununda, örgütlü olarak işlenmesi halinde bir ağırlaştırıcı sebep var- ağırlaştırıcı özelliği nedeniyle cezası artırılıyor. Burada, ona işaretle, eğer, terörle mücadele kapsamında cezalandırılacak suçun Ceza Kanunundaki karşılığı, örgütle işlenmiş olması nedeniyle artırılmışsa, Terörle Mücadele Kanunu gereğince bu artırım üçte 2'den az olamayacak. Bu şekilde bir artırım var.

Diğer yandan, bir suç Terörle Mücadele Kanunu kapsamında değerlendirilir ve bundan bir mahkûmiyet alınırsa, bunun infaz süresi de normal suçlara göre ağır olacak. Biliyorsunuz, yeni Ceza ve Güvenlik Tedbirleri Hakkındaki Kanuna göre, normal suçlar, normal hükümler, cezalarının üçte 2'sini infaz etmekle, şartla tahliye olabiliyorlar. Halbuki, Terörle Mücadele Kanunu kapsamında ceza alan bir hükümlü, cezasının ancak ¾'ünün infazı halinde şartla tahliye olabilecek.

Diğer yandan, yine Terörle Mücadele Kanununda bir hüküm var; eskisinde de vardı. Yasal sınırlar içerisinde kalsa bile, Terörle Mücadele Kanunundan hüküm giymiş olan hükümlülerin cezaları yaptırıma çevrilemiyor ve tecil edilemiyor. Bir de, böyle bir aleyhe durumu var.

Daha sonra da, tabiî ki, bu suçlardan mahkûmiyetin, ileride hükümlülerin yaşamları konusunda ağırlaştırılmış durumları da cabası diyorum; tekrar saygılar sunuyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Özdoğan, konuşacak mısınız?

İBRAHİM ÖZDOĞAN (Erzurum) – Grup adına, evet, son olarak.

BAŞKAN – Buyurun. (Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

ANAVATAN PARTİSİ GRUBU ADINA İBRAHİM ÖZDOĞAN (Erzurum) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Terörle Mücadele Yasası üzerine Anavatan Partisi Grubu adına söz aldım; hepinize saygılarımı arz ediyorum.

Değerli arkadaşlar, Türkiye'de insan hakları alanında faaliyet gösteren derneklerin önemli bir bölümü, yine, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin istihbarat birimleri tarafından yasadışı örgütlerle irtibatlandırılmıştır. Bu bağlantının tartışma oluşturduğu dönemlerde de aradaki bağlar, belgelerle ortaya konulmuştur ve bu tespit de, maalesef, doğrudur.

Değerli arkadaşlar, ne yazık ki, Türkiye'de insan hakları kavramı, yasadışı örgütlerin, marjinal grupların sözde temsiline terk edilmiş, hükümetlerden ve kamuoyunun ezici bir çoğunluğunu oluşturan kitlelerden yeterince ilgi görmemiş bir kavramdır. Peki, biz bunun bedelini nasıl ödedik? Cevap çok açık: Operasyonla ölü olarak ele geçirilen terör örgütü mensubunun durumu insan hakları ihlali olarak değerlendirilirken, Taksim'de, Kızılay'da, şehirlerin göbeğinde patlayan bombalarla hayatını kaybetmiş masum vatandaşın hazin öyküsü ne Türkiye'deki insan hakları örgütlerinden ne de bunların yurtdışı bağlantılarından kabul görmüştür. Evet, biz, insan hakları gibi 21 inci Yüzyıl dünyasının en önemli kavramını terör örgütlerinin istismarına terk ettik ve bunun bedelini de çok ağır olarak ödedik. Bugün, yakın geçmişimize baktığımızda, teröre karşı en derin tahribatı, doğrudan silahlı eylemlerde değil, kavramların ve kurumların istismarına dayanan bu tür çıkışlarda yaşadık. Bu, büyük bir gaflettir ve dalalettir. Ve, bugün, hâlâ, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, insan hakları istismarı, içinde samimiyet barındırmayan bir barış edebiyatı, dernekçilik, vakıfçılık adı altında yürütülen destekleyici terörist eylemler gibi psikopolitik çıkışlara karşı geliştirdiği bir savunma mekanizması yoktur.

Şunu unutmamak lazımdır ki, değerli arkadaşlar, MOBESE gibi gelişmiş teknolojik takip sistemleri, sadece teknolojik bir donanımdır. Teknolojinin çok önemli bir özelliği vardır. Teknoloji kullanımı yararlı da olabilir, yıkıcı zararlara da yol açabilir. Teknolojiden fayda üretilebilmesi, sizin teknolojik gelişme üzerine inşa ettiğiniz politikalara ve anlayışınıza bağlıdır. İktidarın yönetim anlayışının suç dünyasına neler getirdiği ise apaçık ortadadır. Bu İktidar döneminde, suç dünyasında asla olmaz denilen şeyler olmuş, 12 yaş altı kız çocuklarının suç örgütlerinde yaptıkları ana haber bültenlerine taşınmıştır ve Sayın Adalet Bakanı da, 12 Mart 2005'te basına verdiği demeçte bunu açıkça kabul etmiştir. Soruyorum sizlere: Sekiz, dokuz, on yıl önce böyle bir şey var mıydı?